

Sygn. akt II K 22/17

PR Ds 68.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 23 marca 2017 roku.

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Krzysztof Bieńkowski

Protokolant – sekr.sąd.Milena Romańska

przy udziale Prokuratora : -

po rozpoznaniu w dniu 23.03.2017r. na rozprawie sprawy:

P. S., s. W. i K. , ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że: w dniu 30 października 2016 roku ok. godz.14:40 na drodze publicznej P.-Z. , gm.N. , woj. (...) - (...), będąc prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 26.04.2016r. , sygn.akt II K 55/16 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, kierował motorowerem m-ki (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości - 0,43 mg/l, 0,42 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

- tj. o czyn przewidziany w art. 178a § 4 kk

ORZEKA :

I. oskarżonego **P. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu , i za to z mocy art.178a § 4 kk skazuje go, a na podstawie art.178a§4 kk przy zast. art.37a kk wymierza mu karę 6(sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, nakładając na oskarżonego obowiązek wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30(trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art.42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3(trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000,00 (dziesięciu tysięcy) złotych płatnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w całości;

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)

(...)

Sygn. akt II K 22/17

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych na podstawie art. 423 § 1a kpk ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia orzeczonej kary i środka karnego zgodnie z wnioskiem oskarżyciela – Prokuratora Rejonowego w Nidzicy.

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy ustalono, że oskarżony w dniu 30 października 2016 roku około godziny 14:40 na drodze publicznej P.-Z., gmina N., woj. (...) - (...), będąc prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 26 kwietnia 2016 roku, sygn. Akt II K 55/16 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, kierował motorowerem marki Z. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – 0,43 mg/l, 0,42 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona zarzuczonego mu czynu określonego w art. 178a § 4 kk.

W czasie popełnienia czynu oskarżony był osobą dorosłą, w pełni poczytalną, nadto doskonale zdawał sobie sprawę z bezprawności swojego postępowania oraz z tego, że nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu lub winę.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę - zgodnie z art. 53 kk - całokształt okoliczności wpływających na jej wymiar, a zwłaszcza sposób zachowania sprawcy, stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Oceniając społeczną szkodliwość przypisanego oskarżonemu czynu należało wziąć pod uwagę nie tylko stopień nietrzeźwości sprawcy, który był stosunkowo znaczny, choć nie rażąco wysoki (jak wynika z praktyki duża część sprawców analogicznych czynów przekracza próg 1mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), ale również stopień realnego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, który stworzył.

W tym kontekście nie sposób nie zauważyć, że oskarżony poruszał się motorowerem po mało uczęszczanej drodze, w warunkach minimalnego natężenia ruchu (wyjaśnienia k.48).

Same zaś ujawnienie przestępstwa przez funkcjonariuszy Policji nie było związane z techniką jazdy czy spowodowaną kolizją, a wynikały z faktu unieruchomienia pojazdu oskarżonego z powodu braku paliwa.

Powyższe pozwala na przyjęcie, że społeczna szkodliwość popełnionego czynu mieści się raczej w dolnych granicach, a z pewnością nie była bardzo wysoka.

Powyższe okoliczności, a także młody wiek oskarżonego i jego postawa procesowa spowodowały, że uznając oskarżonego P. S. za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu tj. przestępstwa z art. 178a § 4 kk Sąd wymierzył na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 37a kk karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony był uprzednio karany za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Miał więc Sąd na uwadze, że oskarżony mimo uprzedniego skazania za jazdę w stanie nietrzeźwym, oskarżony po raz kolejny popełnił podobny czyn, kierując motorowerem znajdując się w stanie nietrzeźwości ustalonym na 0,43 mg/l, 0,42 mg/l zawartości w wydychanym powietrzu.

Mimo uprzedniego skazania oskarżony sam dobrowolnie wprowadził się w stan nietrzeźwości i podjął decyzję o prowadzeniu pojazdu mechanicznego. Oskarżony jako osoba dorosła był w pełni świadomy swego postępowania, można było więc od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem. Taka postawa oskarżonego w sposób

jednoznaczny wskazuje na jego lekceważący stosunek do wymiaru sprawiedliwości niezależnie od podanych przyczyn kierowania pojazdu mechanicznego przez oskarżonego.

Popelnione przez oskarżonego przestępstwo z art. 178a § 4 kk zagrożone jest jedynie karą pozbawienia wolności. Sąd skorzystał jednakże z możliwości przewidzianej w art. 37a k.k. stanowiącej, iż można wymierzyć karę grzywny lub ograniczenia wolności w sytuacji zagrożenia karą pozbawienia wolności do lat 8. Taka sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie bowiem przestępstwo z art. 178a § 4 kk zagrożone jest karą do 5 lat pozbawienia wolności. W ocenie Sądu w sytuacji gdy oskarżony kontynuuje naukę, pozostaje na utrzymaniu rodziców, nie byłby on w stanie ponieść dolegliwości finansowej jaką stanowi niewątpliwie kara grzywny. Zdaniem Sądu kara ograniczenia wolności jest sprawiedliwa i słuszna. Kara w takim wymiarze jest adekwatna w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony, w przekonaniu Sądu, z uwagi na fakt niewykonywania żadnej pracy zarobkowej, będzie zaś w stanie wykonywać nieodpłatną, kontrolowaną pracę na cele społeczne.

W znowelizowanym art. 42 § 3 kk, który wszedł w życie z dniem 18 maja 2015r. przewidziano m.in. obligatoryjne orzekanie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie popełnienia przez sprawcę przestępstwa z art. 178a § 4 kk, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

Zważywszy na stan nietrzeźwości oskarżonego, oraz fakt jego uprzedniej karalności za popełnienie przestępstwa jazdy w stanie nietrzeźwości i w konsekwencji odpowiadanie w warunkach art. 178a § 4 kk oraz miejsce popełnienia przestępstwa, Sąd uznał, iż zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych winien być orzeczony wobec oskarżonego na okres 3 (trzech) lat.

Podkreślić bowiem należy, że przy przesłankach wymiaru omawianego środka karnego z uwagi na jego funkcje, w ocenie Sądu jako priorytetowe traktować okoliczności związane ze stopniem zagrożenia dla ruchu jakie stworzył sprawca.

Jak wskazano powyżej stopień tego zagrożenia nie był znaczny, ponownie podkreślić należy, że oskarżony jechał drogą polną po której nie poruszały się żadne inne pojazdy. Jak to określił samo oskarżony ruch na drodze był „zerowy” [vide wyjaśnienia oskarżonego k. 48v].

W ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego wystąpiły szczególne okoliczności, które uzasadniałyby orzeczenie wobec niego krótszego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Za taką szczególną okoliczność należy oprócz powołanych okoliczności także młody wiek oskarżonego, wykazaną szczerą skruchę oraz motywację sprawcy.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, w ocenie Sądu, 3 letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie środkiem karnym adekwatnym do czynu popełnionego przez oskarżonego oraz stopnia jego winy.

Nadto na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wysokość świadczenia Sąd ustalił na kwotę minimalną 10.000 złotych albowiem w oparciu o znowelizowane przepisy w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk sąd orzeka obligatoryjnie świadczenie pieniężne w wysokości od 10.000 złotych do 60.000 złotych.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara ograniczenia wolności i środki karne są sprawiedliwe i słuszne w odczuciu społecznym, spełnią tym samym wymogi prewencji generalnej, jak również stanowią zasłużoną dolegliwość jaka spotka oskarżonego za naruszenie pozostających pod ochroną prawa dóbr. Kara ta i środki karne są również współmierne do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w całości.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w części dyspozycyjnej wyroku.

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2.(...)

- (...)

3.(...)

N., (...)